

Praha - Montreal

Jaromír Nohavica

1. V letadle Praha - Montreal
padají slova jak slzy do lavoru,
na nebi šustí staniol,
staniol z čokolády za třicet pět korun.

R: Žluté jsou vlny Atlantiku,
racek je úředníkem mořské ambasády,
cestujem ze šuplíku do šuplíku
a svět je malý pomeranč,
a svět je malý pomeranč,
ve kterém tam, to není tady.

2. Ať bydlíš kdekoli, jsi bratr můj,
do stejných plínek jsme pouštěli hovínka,
ať bydlíš kdekoli, jsi bratr můj,
ostravské dvory nás pojí jako vzpomínka.

R:

3. Ať bydlíš kdekoli, jsi bratr můj,
jsou mezi námi jen pomyslné čáry,
ať už jsi kdokoli, jsi bratr můj,
šest světadílů je šest kolíčků od kytary.

R: Žluté jsou vlny Atlantiku,
racek je úředníkem mořské ambasády,
cestujem ze šuplíku do šuplíku
[: a svět je malý pomeranč, :]
ve kterém tam bude i tady.